

lige Forhold, og derfor holder sig tilbage. Jeg siger, det er Ærlighed og Redelighed.

Derefter vil jeg gøre nogle Bemærkninger om Lovforslagets Enkeltheder. I § 2 er der indført en Ændring, idet man har bestemt, at Menighedsraadsmedlemmernes Antal mindst skal være 6 i Stedet for 4, og at det højst maa være 15. Jeg skal ikke særlig hæfte mig ved det sidste Tal, skønt jeg nok synes, at 15 er et stort Antal, men jeg kunde have ønsket, man var blevet staaende ved Tallet 4, idet jeg finder, at i Sogne, hvor der er mellem 100 og 200 Indbyggere, er 6 Menighedsraadsmedlemmer vel meget. I § 35 er der ligeledes under Behandlingen i Folketinget foretaget en Ændring, som gaar ud paa, at naar selve Indstillingen til Ministeriet foretages, skal Biskop og Provst være udenfor og Menighedsraadet alene træffe Bestemmelsen. Jeg skal ikke udtale mig afgjort herimod, men jeg ser i Virkeligheden ikke nogen særlig Grund til at udelukke den Mand, som har ledet Forhandlingerne under Mødet, fra at være til Stede ved den endelige Indstilling. Jeg tror imidlertid ikke, det vil faa nogen videre Betydning, og jeg skal derfor ikke gøre særlige Ophævelser i den Anledning.

Jeg gaar dernæst over til at omtale Lovforslagene om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne. Jeg skal i saa Henseende fatte mig meget kort. Jeg sympatiserer i høj Grad med, at Kirkerne saa vidt muligt stilles til Disposition, naturligvis, som det sømmer sig, indenfor Kirkens Rammer. Jeg mener ogsaa, at dette er sikret ved Lovforslaget. Alt for længe har Kirkerne staaet lukket for mange Ting, som de burde have været aabne for. Derimod beklager jeg, at et Ændringsforslag, som var stillet til § 11 af mine Meningsfæller i det andet høje Ting, ikke blev vedtaget. Det indeholdt en Bestemmelse om, at det sidste Punktum i § 11 skulde gaa ud. Dette sidste Punktum gaar ud paa, at der kræves Tilladelse af Biskoppen, for at Præster af den islandske, norske og svenske Kirke kan tale i Kirken. Jeg hilser med Glæde ethvert Samarbejde, ogsaa paa det nævnte Omraade, med disse Lande. Jeg tror, der kan komme befrugtende Tanker frem ved et saadant Samarbejde. Den højtærede Kirkeminister gav os en god Forklaring paa, hvad en Biskop og hans Arbejde er, han er ikke blot en Kontorchef, men meget mere, og denne Forklaring turde selv det ærede socialdemokratiske Medlem (Dahl) ikke røre ved, saa jeg tænkte: det maa Kirkeministeren have gjort godt. Det synes jeg ogsaa han gjorde, og jeg takker ham for det. Det er

nu slaaet fast her, at Biskoppen ikke blot er Kontorchef, men at hans første og vigtigste Pligt er noget andet. Men herefter kan jeg ikke andet end beklage, at Biskoppen ikke har faaet noget at sige med Hensyn til de udenlandske Præster og faaet en lille Smule Indseende med, om de talte, saaledes som han ønskede de skulde tale her i den danske Kirke, som vi netop ønsker skal være den evangelisk-lutherske Folkekirke.

I § 21 er der sket en lille Ændring, som jeg er glad ved, og som jeg for Resten anser for at være nødvendig. Der stod, at Kirkebetjentene saa vidt muligt skulde vælge Tiden for de kirkelige Forretninger saaledes, at det offentlige Skolevæsen ikke udsattes for Forsømmelse i den Anledning. Det var ganske simpelt nødvendigt, at det blev rettet, ellers var der ingen Mening i, at man overhovedet kunde faa Lærere til Kirkebetjente, for hvis Begravelser og Bryllupper skal udføres før Kl. 8 Morgen eller efter Kl. 4 Eftermiddag, vil det sige, at det er umuligt at have Lærerne som Kirkebetjente.

Angaaende Lovforslaget om Adgangen til Præsteembeder skal jeg ikke sige meget. Jeg kan henholde mig til mine Udtalelser, da et lignende Lovforslag var til Behandling her i Tinget i 1920. Jeg er den højtærede Kirkeminister taknemmelig for, at der bliver holdt paa Præsteløftet, og at Kvinder bliver holdt udenfor. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) udtalte i Gaar anerkendende Ord om Kvindernes Arbejde ogsaa i Sjælesørgergerningen, som jeg helt ud anerkender. Det ærede Medlem nævnte udenlandske Navne, men jeg kan i denne Forbindelse ogsaa nævne et indenlandsk Navn, nemlig Frk. Esche; jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at hun har udrettet ikke saa lidt herhjemme af Sjælesørgergerning. Men jeg vil dog alligevel sige, at jeg nødig vilde se Kvinder i Embeder, og vi maa jo huske paa, at det her drejer sig om Embeder i Kirken. Jeg er derfor glad for, at den højtærede Kirkeminister paa dette Punkt har ladet, som om Kvinderne slet ikke eksisterede. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) fremkom med en Udtalelse, som ikke er helt rigtig, idet det ærede Medlem, saa vidt jeg hørte, sagde, at der var 500 Indremissionærer her i Landet. Selv om Indre Mission har udvidet sine Rammer ganske betydeligt i de senere Aar, hvilket jeg naturligvis er glad for, har vi dog ikke saa mange Indremissionærer; vi har mellem 190 og 200. Men desuden har vi ca. 300 Kolportører og lignende, som er knyttet til dette Arbejde, hvorved vi kommer op